

Вест да готово 40 одсто општина северне Србије (АП Војводине) шест година после измишљања и озакоњења покрајинске заставе још не жели да је истакне поред државних застава и општинских знамења, прошла је без већег одјека. Баш као и у случају грба АП Војводине, и њена застава створена је на начелу отклона од националног покрета који је својом борбом и довео до стварања ове аутономије. Управо је застава АП Војводине први искорак изван граница Брозове државолике покрајине. Наиме - у часу када поједини изванредно утицајни представници незнатне мањине становника севера Србије говоре о "повратку права, надлежности и имовине" Војводине из времена недемократског Брозовог режима (који за својину није марио, а демократска права и законе није поштовао) - треба рећи да САП Војводина никада није имала своју заставу.

Власти Србије бежале су од традиционалних и, од велике већине народа, прихваћених знамења наше државе - грба, заставе и химне који су усвојени тек 2006, после шеснаест година борбе. Након што је народ гласао на два референдума, а Скупштина их усвојила као препоруку, закон и уставни члан! У АП Војводини застава је усвојена од већине створене на другим темама и противно традицијама, демократским принципима и стручној јавности.

Тек онедавно, под притиском власти из Београда и Новог Сада, уз свакако не јефтину кампању малих странака садашње владајуће коалиције, осипа се група од двадесет војвођанских општина које су шест година пропуштале да истакну заставу. Треба запамити њихова имена. То су Србобран, Суботица, Сремска Митровица, Ковин, Опово, Шид, Пећинци, Алибунар, Ковачица, Житиште, Рума, Нова Црња, Сечањ, Панчево, Пландиште, Темерин, Тител, Бачка Паланка, Бела Црква и Апатин.

Колика је легитимност законите заставе АП Војводине сведочи чињеница да је реч и о местима у којима су у већини националне мањине, само у три од двадесет ових општина странке коалиције око ДС и Г 17 плус нису на власти, а у три је у владајућој коалицији и Чанкова ЛСД!

(В. Новости)